

overbevist om, at den højtærede Udenrigsminister har noget at svare herpaa. Dette er jo en Beskyldning. ...

Formanden: Jeg opfattede ikke de paagældende Udtalelser som en Beskyldning for Tvetungethed.

Zahle: Det blev fremsat ganske bestemt som en Beskyldning, og det er en Beskyldning, som ikke alene en Minister eller Danmarks Repræsentant ved en stor fremmed Magt ikke kan lade sidde paa sig, men overhovedet en Beskyldning, som ingen hæderlig Mand vilde lade ubesvaret.

Udenrigsministeren (Raben-Levetzau): Jeg kan kun henholde mig til, hvad jeg allerede har sagt en Gang: Jeg er villig til i det Udvalg, der bliver nedsat om disse Lovforslag, at give alle Oplysninger om denne Sag, men jeg fastholder som min Mening, at den absolut ikke egner sig til Diskussion her.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. L. Møller: Vil den højtærede Minister da ikke være i Stand til her i Salen at udtale sig om det ganske simple Spørgsmaal: Er en kgl. dansk Embedsmand ikke under alle Omstændigheder forpligtet til at dementere en Udtalelse, som i et Interview falskelig er bleven ham tillagt, i det samme Blad, hvori Interviewet er fremkommet, og hvis dette er rigtigt, hvad man dog skulde tro maatte være anerkendt af alle, hvorfor skal der saa gøres en Undertagelse for den danske Gesandt i Berlin? Man skulde tro, at en Mand i den Stilling maatte være en af dem, der vare mest forpligtede i den Henseende. Hvorfor kan dette simple Spørgsmaal om, hvilken Pligt en kgl. dansk Embedsmand i saa Henseende har, ikke besvares her i Salen?

Udenrigsministeren (Raben-Levetzau): Der er i Reglementet for Diplomaternes Pligter ikke noget som helst, der forbyder dem at udtale sig offentlig og for Pressen, og der er heller ikke noget, der forbyder dem at dementere paa hvilken Maade, de ville.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. L. Møller: Nu opgiver jeg at faa nogen Besked af den højtærede Minister. Nu henvender jeg mig kun til det Udvalg, der maatte blive nedsat i denne Sag, og da det viser sig, at der ikke gives ordentlige og tydelige Regler om den Ting i det nuværende Tjenestereglement, og at man ikke altid kan stole paa danske Gesandters Konduite i saadanne Tilfælde, beder jeg det ærede Udvalg om at tage under Overvejelse, om det ikke vilde være klogest at indføre saadanne Bestemmelser i vort Tjenestereglement, som der synes at findes i det engelske, der gaar ud paa under alle Omstændigheder at forbyde en Gesandt at udtale sig til Pressen. Saa tror jeg, vi vilde være bedre hjulpne, i hvert Fald saa længe vi have den nuværende Udenrigsminister og den nuværende Gesandt i Berlin.

Udenrigsministeren (Raben-Levetzau): Hvis det ærede Medlem havde en lille Smule mere Tillid til mig, tror jeg, han vilde være sikker paa, at de Forholdsregler, der skulle og bør træffes, blive truffet.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Det maa dog være den højtærede Udenrigsminister nogenlunde klart, at en Optræden som den, den højtærede Udenrigsminister har udvist her i Dag, ikke hos nogen kan styrke Tilliden til Ministeren.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. L. Møller: Der er her ikke eller har ikke været Spørgsmaal om Tillid eller Mistillid; der er kun Spørgsmaal om at faa en ganske faktisk Oplysning om, hvilke Regler der gælde for det danske Diplomatkorps, naar det vil udtale sig overfor Pressen. Disse Regler har den højtærede Minister kun ganske svagt antydet. Han har sagt, at det ikke er forbudt Gesandter at udtale sig i Pressen, og at det heller ikke er dem forbudt at dementere paa hvilken Maade, de ville. Men det er ganske vagt og negativt. Den Regel, der tiltrænges i dette Tilfælde, er en positiv Regel om, at en Gesandt ligesom enhver anden Mand skal dementere